

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , București,

CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336.85.48

e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 129 / 2015

privind soluționarea contestației depusă de
S.C .X. SA, din .X., jud..X.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.A_SLP
835/27.04.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr.1489852/23.04.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 835/27.04.2015, asupra contestației formulate de **S.C. .X. SA**, înregistrată la ORC sub nr. .X., CIF RO .X., cu sediul în orașul .X., str. .X., nr. .X., jud..X. împotriva refuzului nejustificat al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili de a soluționa cererile nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014 de acordare de dobânzi în cuantum de .X. lei pentru nerestituirea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Având în vedere dispozițiile art.205 alin.2, art.206 și art.209 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. SA** .

I. S.C .X. SA formulează contestație în procedura prealabilă prevăzută de art.209 alin.3 din Codul de procedură fiscală considerând că nu a primit răspuns la cererile nr..X./09.05.2014, respectiv nr..X./12.06.2014.

Prin cererile menționate, societatea a solicitat acordarea de dobânzi pentru perioadele în care organele fiscale nu i-au restituit

sumele la care consideră că era îndreptățită. Societatea susține că prin refuzul organelor fiscale de a se pronunța cu privire la dobânzile ce trebuie plătite societății i se cauzează un prejudiciu cel puțin egal cu suma solicitată la restituire.

II. Față de contestația formulată de S.C .X. SA, **Direcția generală de administrare a marilor contribuabili** prin adresa nr..X./23.04.2015, precizează că, la solicitările societății nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014, s-a răspuns prin adresa nr..X./19.06.2014.

Adresa nr..X./19.06.2014 a fost comunicată societății prin poștă în data de 30.06.2014, cu confirmare de primire.

De asemenea, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili arată că, la data de 08.01.2015, Direcția generală juridică a solicitat punctul de vedere cu privire la susținerile societății în întâmpinarea depusă la dosarul nr..X./54/2014 aflat pe rolul Curții de Apel .X. referitoare la plata dobânzilor aferente sumei de .X. lei.

Prin adresa de răspuns nr..X./16.01.2015, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a precizat că, la data depunerii decontului de TVA cu opțiune de rambursare, aferent lunii februarie 2010, respectiv 03.03.2010, societatea contestată era administrată de D.G.F.P .X.. Activitatea de inspecție fiscală din cadrul acestei direcții teritoriale a atribuit societății, la data de 08.03.2010, gradul de risc fiscal mare și a transmis organelor de inspecție fiscală competente decontul de TVA cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferent lunii februarie 2010, în vederea efectuării inspecției fiscale.

La data de 02.04.2010, prin adresa nr..X./02.04.2010, Activitatea de inspecție fiscală .X., a înștiințat societatea despre suspendarea inspecției fiscale aflate în derulare având în vedere necesitatea efectuării unor controale încrucișate iar la data de 29.04.2011, prin adresa nr..X./29.04.2011, a înștiințat-o despre reluarea inspecției fiscale începând cu data de 02.05.2011.

La data de 12.05.2011 a fost emisă Decizia de impunere nr..X./12.05.2011 prin care a fost aprobată la rambursare suma de .X. lei. Din suma de .X. lei, aprobată la rambursare, s-a restituit societății suma de .X. lei, potrivit Notei de restituire nr..X./11.07.2011 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, conform selecției naționale prevăzută de O.P.A.N.A.F nr.802.520/03.07.2009 privind selecția națională a deconturilor de TVA iar cu diferența de sumă de .X. lei au fost compensate obligațiile de plată restante.

Prin urmare, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili consideră că suma de .X. lei a fost restituită în termenul legal de 45 de zile de la data depunerii decontului de TVA cu opțiune

de rambursare având în vedere că perioada de suspendare a inspecției fiscale nu intră în calculul zilelor de întârziere. Potrivit organului fiscal, perioada de soluționare a decontului, în ceea ce privește stabilirea sumei de restituit, a fost de 40 de zile (03.03.2010-02.04.2010 și 02.05.2011-12.05.2011) iar restituirea s-a efectuat cu Nota de restituire nr..X./11.07.2011 întrucât aceasta nu putea fi efectuată înainte ca decontul să fie cuprins în selecția națională a deconturilor de TVA stabilită conform prevederilor O.P.A.N.A.F nr.802.520/03.07.2009.

III. Luând în considerare susținerile contestatarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada de referință, se rețin următoarele:

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe cu privire la existența unui refuz nejustificat al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili de a soluționa cererile nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014 formulate de SC .X. SA privind acordarea de dobânzi în cuantum de .X. lei pentru nerestituirea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În fapt, urmare controlului efectuat pentru soluționarea decontului de TVA cu opțiune de rambursare, aferent lunii februarie 2010, depus de S.C .X. SA, a fost emisă Decizia de impunere nr..X./12.05.2011 prin care a fost aprobată la rambursare suma de .X. lei. Din suma de .X. lei, aprobată la rambursare, s-a restituit societății suma de .X. lei, potrivit Notei de restituire nr..X./11.07.2011 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, conform selecției naționale prevăzută de O.P.A.N.A.F nr.802.520/03.07.2009 privind selecția națională a deconturilor de TVA iar cu diferența de sumă de .X. lei au fost compensate obligațiile de plată restante

Prin cererile nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014, SC .X. SA a solicitat Direcției generale de administrare a marilor contribuabili acordarea de dobânzi în cuantum de .X. lei pentru nerestituirea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Prin adresa nr..X./19.06.2014 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a comunicat societății faptul că, pentru nerestituirea în termen a sumei de .X. lei, aceasta a formulat acțiune la instanța de judecată, acțiune ce face obiectul dosarului

nr..X./54/2012 aflat pe rolul Curții de Apel .X., instanța urmând a se pronunța față de cererile societății.

S.C .X. SA a formulat contestație în procedura prealabilă prevăzută de art.209 alin.3 din Codul de procedură fiscală având în vedere că nu a primit răspuns la cererile nr..X./09.05.2014, respectiv nr..X./12.06.2014.

În drept, în conformitate cu prevederile art.205 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Potrivit prevederilor art.209 alin.(3) din același act normativ: *“Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act”.*

Conform prevederilor legale mai sus invocate, împotriva titlului de creanță, respectiv a altor acte administrative fiscale se poate formula contestație, aceasta reprezentând o cale administrativă de atac care nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați prin refuzul nejustificat de emitere a unui act administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.

Totodată, potrivit art.1 alin.(1) din Legea nr.554/2004 a Contenciosului administrativ:

“Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

iar potrivit art.2 alin.(1) lit.i) și lit.n) din același act normativ:

“i) refuz nejustificat de a soluționa o cerere - exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

n) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, se reține faptul că situația unui refuz nejustificat de soluționare a unei cereri de către autoritatea publică este condiționată de existența unui refuz explicit, care să fie exprimat cu exces de putere, adică cu depășirea limitelor dreptului de apreciere al autorităților.

În cauză se constată că nu se poate reține refuzul nejustificat al organelor fiscale competente de a soluționa cererile formulate de SC .X. SA în sensul prevederilor legale mai sus citate motivat de faptul că organul fiscal, în speță Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, a formulat răspuns la solicitările societății, răspuns ce a fost comunicat societății contestatăre cu adresa nr..X./19.06.2014, aflată în copie la dosarul cauzei.

Astfel, se reține că societatea contestatăre nu a dovedit existența refuzului nejustificat al organului fiscal de a-i soluționa cererea în sensul prevederilor legale întrucât, potrivit art.2(1) lit.i) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, prin refuz nejustificat de a soluționa o cerere se înțelege exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim, situație care nu se circumscrie speței.

Împrejurarea că societatea este nemulțumită de răspunsul primit nu reprezintă un refuz nejustificat de rezolvare a cererii în sensul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiunile reunite de contencios administrativ și fiscal, fiind constantă prin Deciziile nr..X./2010, nr..X./2011 sau nr..X./2005 în sensul că *“faptul că răspunsul autorității publice nu îl satisface pe petiționar,, nu constituie refuz nejustificat de soluționare a cererii, întrucât stabilirea conținutului răspunsului constituie în toate cazurile o prerogativă a autorității publice, care se exercită însă cu respectarea dispozițiilor legale”*.

Totodată, se reține că în situația în care, prin răspunsurile formulate de organul fiscal, S.C .X. SA se considera vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, aceasta se putea adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea

dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată, posibilitate legală de care societatea a făcut uz, așa cum reiese din actele aflate la dosarul cauzei, societatea adresându-se deja instanței judecătorești în temeiul art.8 alin.1 din Legea nr.554/2004.

Având în vedere cele de mai sus, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SA împotriva refuzului nejustificat al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili de a soluționa cererile nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014 formulate de SC .X. SA privind acordarea de dobânzi în cuantum de .X. lei pentru nerestituirea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Pentru considerentele arătate, în baza prevederilor legale invocate și în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. SA** împotriva refuzului nejustificat al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili de a soluționa cererile nr..X./09.05.2014 și nr..X./12.06.2014 formulate de SC .X. SA privind acordarea de dobânzi în cuantum de .X. lei pentru nerestituirea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei .

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

FLORIAN DUMITRU
.X.